

journal nr 09tt4267N 67354

12-04-2022

Rosenby Politi

Kan du høre
min pipe

Jeg det
kan jeg
godt
Egon

...rende anmeld...svundne genstande

Efter...sker...Christian og...

Forsvindingerne i Rosenby

Genstand 1:

SMÅ STEMME • STORE FORTÆLLINGER

Fir...

Ge...

Ør...

G...

S...

F...

opklaring af genstandenes

En tandlæge i Rosenby har for nyligt brændt sin klinik ned, og vi mistænker at tandstikkerne er brugt til ildspåsættelsen.

Dorte Schou

sammen med 5.a
på Bavnehøj Skole

ner en bille. Den er blå og

opklaring af genstandenes

Forsvindingerne i Rosenby

Rapport til politiet om efterforskning af forsvundne genstande og personer.

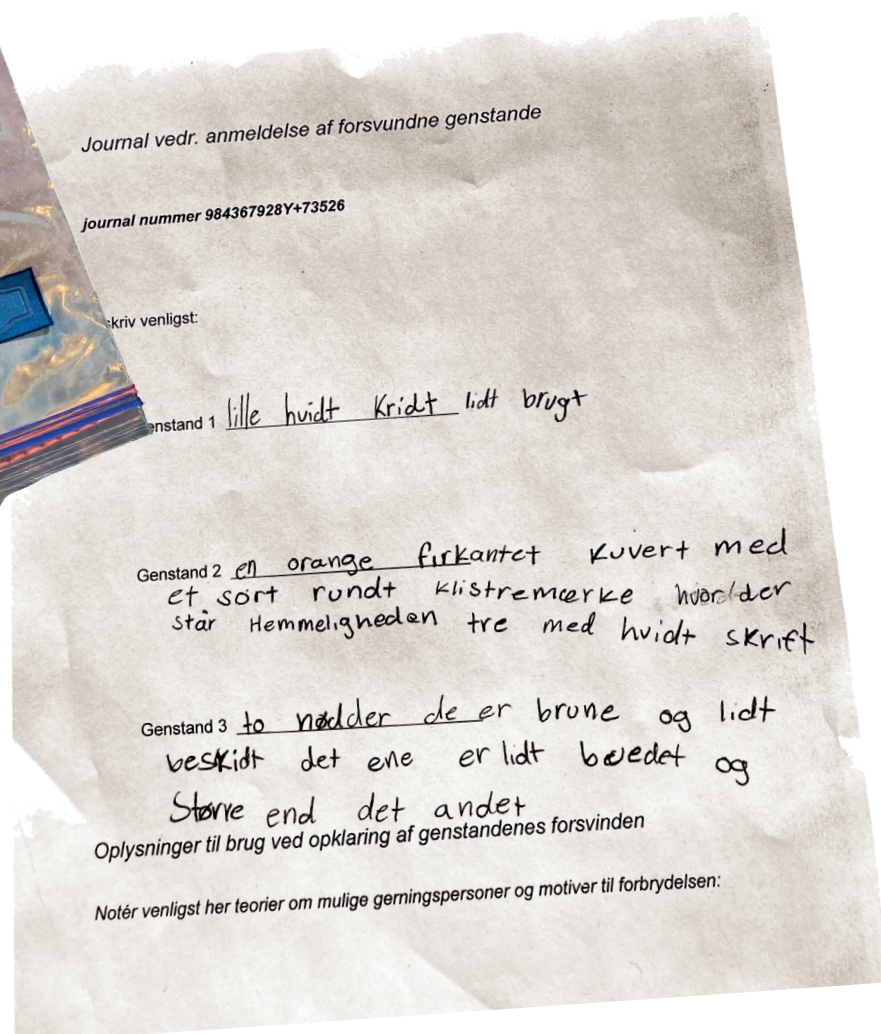
En masse ting små, ligegyldige ting er forsvundet. Men er noget i livet overhovedet er ligegyldigt? Det tror vi ikke. Fire elastikker. Et sugerør. Et par ørepropper. En papirclips ... Den slags små ting har alle sammen betydning i den store fortælling, vi kalder livet.

Herunder følger en samlet teori, baseret på efterforskningen af hver af de mistænkte motiver.

Se venligst listen over mistænkte på næste side.

11,50 kr. Pr. Zone
Gyldighed
2-3 Zoner 1 time
4-6 Zoner 1 1/2 time
7-8 og alle (9) Zoner 2 timer
Sidste påtegning skal ske inden billetens udløb

Liste over mistænkte:

Bob:

Tandlæge. Han har muligvis stjålet fire tændstikker, en amulet, to ørestickers.

Amanda:

Skolelærer. Stjålne genstande: Et stykke kridt, en kuvert med en hemmelighed, to nødder.

Bo Nielsen:

Hjemløs, han har stjålet – eller fundet: En knap, en puslespilsbrik og en klemme.

Aura:

25 år og politibetjent. Gad vide hvorfor hun har stjålet en nøgle, en trækniv og en maske?

Maria Olivia:

Sygeplejerske. Hun er selv blevet stjålet, i hvert fald er hun forsvundet. Der mangler også en nøgle, et stykke snor og et kaffefilter.

Mikkel Jensen:

En meget fattig bilforhandler. Han har kommet til at låne: En rulle sytråd, en prop og et sugerør.

Mark:

Musiker og elsker at danse. Stjålne genstande: To elastikker, en barberskraber og et bundt (magisk) snor.

Henrik-Erik:

Maler. Vi er helt sikre på at han har stjålet: En pensel, to papirclips og en busbillet.

Ellen:

Russisk præsident. Stjålne genstande: To sikkerhedsnåle, ørepropper og et stykke chokolade.

Speed Scott Tran Frandsen Ali Eriksen Poulsen Christensen Ali Ahmed Jensen:

Skraldemand. Stjålne genstande: Fire piberensere, en lineal og et stykke plaster, som han pludselig fik hårdt brug for.

Carsten:

Postbud. Han har vist nok stjålet: En hæklenål, en strandskal og en terning.

Kapitel 1

De forsvundne personer

Rosenby er en lille by tæt ved havet. Den er fuld af hemmeligheder. Folk er begyndt at forsvinde. Sygeplejersken Maria er blevet spurgt væk. I flere dage er hun blevet efterlyst i radioen, men ingen har set hende, siden hun sidst var på arbejde. Og ingen har set, hvornår hun forsvandt, for Maria arbejder med blinde. Er det tilfældigt?

I byens gader går en fyr rundt. Han ser anderledes ud end de fleste, fordi han er fra Mongoliet. Men også fordi han ikke har været i bad i mange uger. Bo, hedder han. Han er hjemløs, han drikker for mange øl og er blevet smidt ud hjemmefra.

Bo er i gang med at rode i byens skraldespande. Han finder mange interessante ting. Og imens hører han nyheder fra de biler, der venter på grønt lys:

Marcus, den 15-årige dreng, der er forsvundet, var i gang med et sabbatår, da han pludselig forsvandt, lyder det ud gennem en nedrullet bilrude.

”Vi kender Marcus som en dygtig elev,” siger skoleinspektøren på Rosenby skole. *”Hvis han straks var startet på en uddannelse i stedet for at holde sådan et ... fjumreår, ville han måske ikke være forsvundet.”*

Den næste, der bliver interviewet, er Ellen. Hun har været Ruslands præsident, og har nu trukket sig tilbage til sine forældres hus i Rosenby.

”Kan det være farligt at spille tiden, i stedet for at gå efter succes?” spørger journalisten.

”Tja ...” svarer eks-præsidenten Ellen. *”For mig har det altid handlet om at gå efter mine drømme. Og det kan man jo gøre på mange måder.”*

Bo hører ikke rigtigt efter. Han tænker på Bob, som også har været forsvundet, siden den tandlægeklinik, han arbejdede på, brændte ned til grunden.

Hvem bliver den næste? tænker Bo.

”Dem, der forsvinder, lever anderledes,” siger han højt til sig selv.

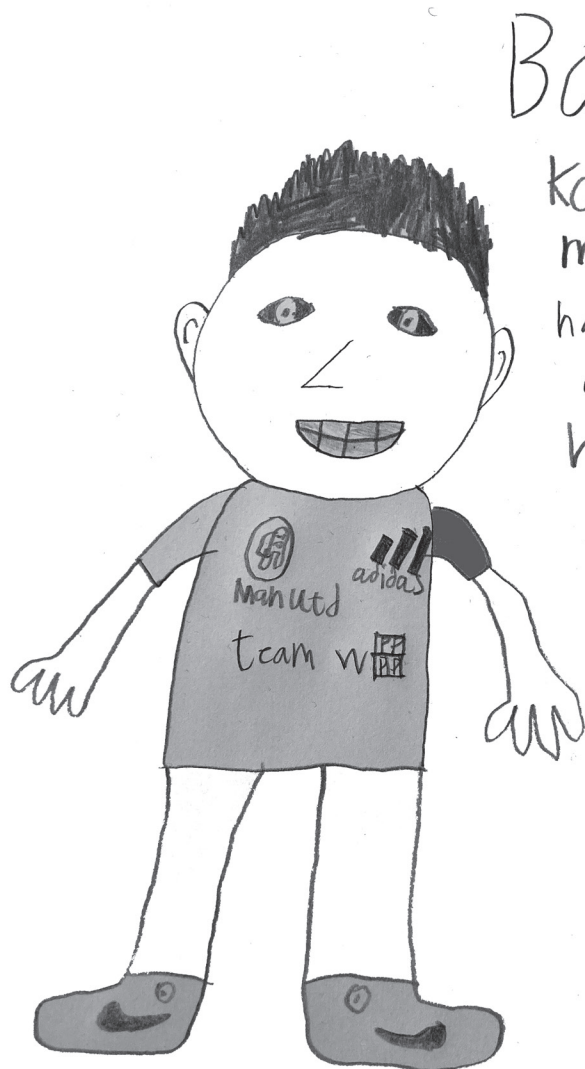
Ligesom postmanden Carsten, som har Downs syndrom og elsker musik.

Eller Mikkel Jensen, der strikker mærkelige huer og sælger dem for at skaffe mad til sin familie.

Bos ven, Speed, er også lidt anderledes. I hvert fald har han tit lidt for meget fart på.

Eller måske er det Bo selv, der forsvinder som den næste? Han lever heller ikke et helt almindeligt liv.

Tanken gør Bo vred. Han vil vide, hvad der foregår.

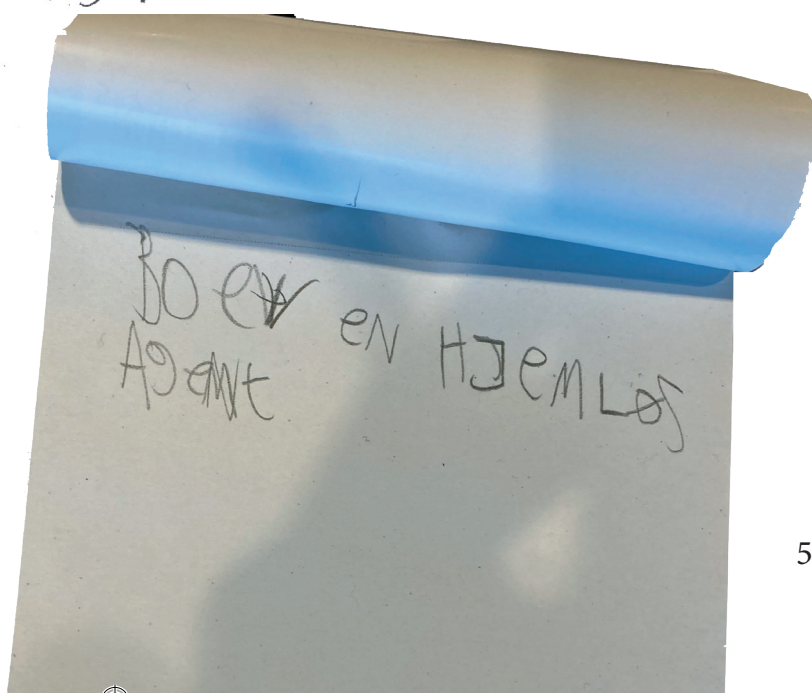

Bo nielsen

Kommer fra
mongoliet, og
han er hjemløs
agent

han er 32 år

han bor på
strøget

Kapitel 2

Hemmelige agenter

Bo finder fire afbrændte tændstikker i en skraldecontainer udenfor Bobs hus.

”Ser man det,” siger Bo ud i luften. Han er vant til at tale højt med sig selv.

Så hører han skridt nærme sig huset. Hurtigt gemmer han sig bag containeren. To personer går direkte hen mod Bobs hoveddør. De har solbriller på. Og lange, mørke jakker og mikrofoner i ørerne.

”Vi nærmer os mistænktens hus,” siger den højeste af de to. En lys fletning hænger ned ad ryggen på hendes jakke.

Den anden løfter hånden og banker hårdt på Bobs dør. Han har lange sorte hår på håndryggen.

”Politiets Efterretningstjeneste,” råber han.

Bo fløjter stille for sig selv bag skraldecontaineren.

”Selveste PET,” hvisker han. ”Det må jeg nok sige.”

”Luk op, eller vi sparker døren ind,” siger agenten.

Bob lukker selvfølgelig ikke op. Han er jo forsvundet.

Agenten løfter en stor støvle og hamrer den mod døren. Den knager og springer op.

De to agenter trækker deres pistoler og går ned i hug. Så sniger de sig indenfor i Bobs hus.

Bo følger efter.

Indenfor er der røde Liverpooltrøjer og alle vegne.

”Det her må være en mand, der har en crazy drøm om at blive stjernefodboldspiller,” hvisker Bo for sig selv.

”Der er ikke noget at komme efter her,” siger den ene PET agent.

”Lad os gå,” siger den anden.

Bo skynder sig ud gennem den ødelagte dør, inden de får øje på ham.

Agenterne går ind mod byens centrum, og Bo lister efter dem.

”Kalder hovedkvarteret,” siger den ene agent i sin øremikrofon. ”Besøg hos mistænkte var negativt. Vi fortsætter til lokkeduen.”

Bo ser dem standse foran sygehuset.

”Har vi kontakt?” spørger den ene agent.

”Ja. Duen er på vej ned,” svarer den anden.

Bo glider ubemærket om bag et buskur, hvorfra han kan se sygehusets indgang.

Efter et stykke tid går glasdørene op. Bo ser en person i en sort dragt med guldærmer og lyserød hætte. Hun har pink sko, solbriller og en sort maske for munden.

De to agenter sætter sig i bevægelse.

”Thomas Møller,” siger kvinden lavt, idet hun går forbi dem. Derefter forsvinder de i hver sin retning, og Bo står alene tilbage.

”Thomas Møller?” siger han. Han har hørt det navn før. I nyhederne. Thomas Møller er den efterforsker, der skal opklare, hvorfor folk forsvinder.

Sygeplejske

Sygeplejsken er blevet væk

Så agenten Thomas Møller skal finde hende
Det vi ved er at sygeplejsken elskede at male
Inde på hendes kontor finder han "Blod",
og en nøgle på hendes bord

Bo er nødt til at tænke sig om. Han har heldigvis fundet tomme flasker nok til at købe sig en øl på byens bar.

Han går indenfor og sætter sig ved bardisken. Der lægger han mærke til en smuk kvinde. Hun har en skinnende, rød maske med farvede prikker foran øjnene. Hendes lange, sorte øjenvipper stikker ud gennem hullerne i masken.

”Flot maske,” siger Bo. ”Er det fastelavn?”

”Nej.” Kvinden bliver sur over hans spørgsmål. Hendes rødmalede læber buer nedad.

”Vil du have noget at drikke?” spørger Bo.

”Jeg er på arbejde,” svarer kvinden. ”Men ... en citronvand måske?”

Bo bestiller og smider alle sine mønter på bardisken.

”Skål,” siger han og smiler til kvinden. ”Jeg hedder Bo.”

”Aura,” svarer kvinden. Nu smiler hun også.

”Hvordan kan du gå på bar midt i arbejdstiden?” spørger Bo.

Aura sukker.

”Det er ikke et rigtig arbejde endnu,” siger hun. ”Men ... Jeg har fået en opgave. Du ved ... En sygeplejerske, som er forsvundet.”

Bo nikker, og Aura smiler igen.

”Hvis jeg løser den opgave,” siger hun, ”kan jeg få opfyldt min vildeste drøm om at blive hemmelig agent.”

Bo tager en slurk af sin øl.

Han drejer hovedet og ser op på barens lille scene, hvor Mark fyrer den af sammen med bandet Den Legendariske Barberskraber.

Det lyder godt, og Bo får lyst til at danse. Han ser på Aura igen.

”Måske kan jeg hjælpe dig,” siger han.

”Men har du lyst til en dans først?”

Kapitel 3

Få et netværk

Aura er i meget bedre humør, da hun går fra baren et par timer senere. Bo har fortalt hende mange ting. Blandt andet om PET og kvinden i en dragt med guldærmer, som de kaldte lokkeduen. Han har også fortalt om en efterforsker, ved navn Thomas Møller. Én, man måske burde se nærmere på.

”Brug dit netværk,” var det sidste Bo sagde til hende, da hun gik.

Aura har ikke noget netværk. Hun vil helst klare alting selv. Men ... nu har hun jo Bo.

”Jeg kontakter dig, så snart jeg har noget mere,” sagde han.

Aura smiler. Måske vil det rent faktisk lykkes hende at opklare den her sag.

Bo selv har et stort netværk. Han kender undergrunden. Alle dem, der ikke har et godt job og en fed månedsløn.

Da han har sagt farvel til Aura, går han ned på stranden. Fuldmånen lyser i det blanke vand. Nede ved vandkanten får han øje på postbuddet.

”Carsten,” råber Bo.

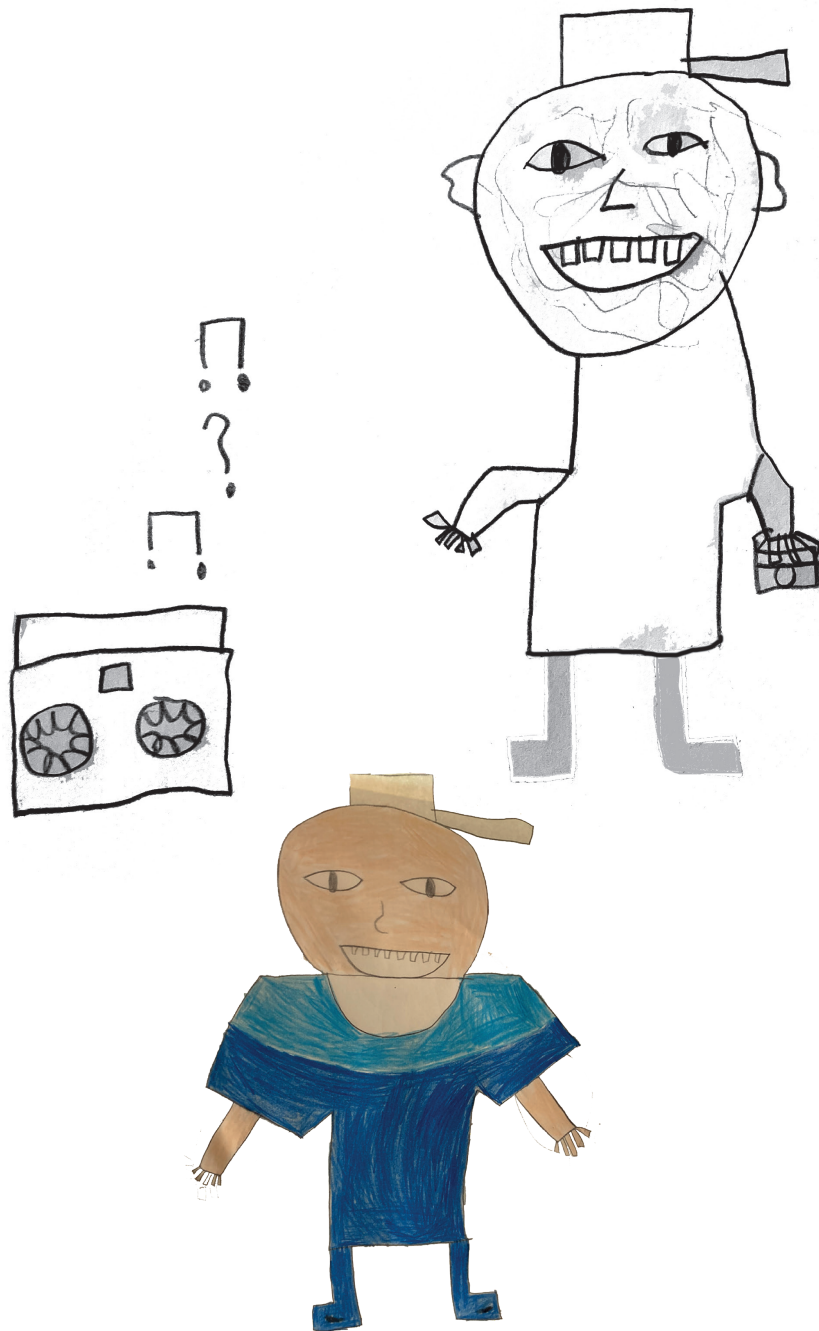
Men Carsten har ikke tid til at svare. Han sidder bøjet over noget.

”Hvad laver du, *bro*?” siger Bo og går tættere på.

Carsten holder noget op i månelysen. Noget hæklet.

”Et etui til min guitar,” siger han. ”Jeg har lige lært at hække.”

en
post mand
som elsker
musik.
Men han
vil gerne
lære at
hækle
men han
har tabt
sin hækle-
pind, så han
tager ned
til en strand
for at lære
at hækle

En frygtelig tanke rammer Bo. Kan Carsten være det næste offer på listen?

”Det er flot, Carsten,” siger han.
”Pas på dig selv. Jeg er nødt til at gå nu.”

Nyhederne gentager oplysningerne om de forsvundne personer. Bo taler højt med sig selv for bedre at kunne tænke.

”PET er efter Bob,” siger han, mens han går fra stranden op mod byen. ”Og så er der kvinden i den sorte dragt ...”

Pludselig smiler han.

”Det må være Maria!” Han sparker til en muslingeskal, så en sky af sand blæser gennem luften. ”Men hvorfor er hun efterlyst, når de to agenter godt ved, hvor hun er? Og hvorfor nævnte hun efterforskerens navn ... Thomas Møller?”

Aura

Bo går videre ind i byen.

”Thomas Møller er på jagt efter Maria,” siger han til sig selv.

”Men der er noget, som ikke stemmer. Måske spiller han dobbeltspil? Og måske arbejder han ikke alene?”

Bo gør det, han er bedst til. Han kigger i skraldespande.

Den første han kigger i er efterforskeren Thomas Møllers. Nede i den finder han et brev, som er sendt fra skoleinspektøren på Rosenby Skole.

Bo åbner brevet.

M er sat ud af spillet! står der.

”M?” Bo stirrer på papiret. ”betyder det Marcus? Eller Maria?”

Han finder sin mobil frem og skriver til Aura.

Vi skal holde øje med skoleinspektøren. Få nogle kontakter på Rosenby Skole.

Køn	Navn	alder	hobby	arbejde
Pige	Aura	25	Samle flasker	Politimand
Drømmer om at være hemmelig agent	hårfarve blondine	øjefarve Brune øjne	syndlingsfarve orange	langt hår

Som sagt har Aura ikke noget netværk. Men hvis hun vil være hemmelig agent, er hun nødt til at finde ud af, hvordan man får sådan et.

Hun åbner sin computer og googler Rosenby Skole.

Hun stirrer på billederne af de ansatte og får øje på en lærer på sin egen alder. Amanda. Hun ser nøjagtig lige så træt ud, som Aura føler sig. Så ser hun på billedet af skoleinspektøren. Han smiler med åben mund og holder en tommelfinger op mod fotografen.

Aura kan se på facebook, at han er gift med en, der hedder Mette, som er lærer på en kunstskele. Mette er venner med Henrik-Erik, som Aura gik i folkeskolen med. Henrik-Erik er nu kunststuderende på Mettes skole.

Sejt, tænker Aura.

Så ser hun, at både Mette og skoleinspektøren er venner med Thomas Møller.

Er det tilfældigt? tænker Aura og svarer på Bos besked:

Tror jeg har noget. Melder mig til workshop på Rosenby Skole

Workshoppen handler om musik og magi. Det er Mark fra Den Legendariske Barberskraber, der skal undervise. Aura smiler til ham. Hun har gode minder fra baren, da hun dansede med Bo.

”I skal prøve at spille selv,” siger Mark. ”Det skal nok blive magisk.”

Han er ét stort energibundt. Man kan ikke lade være med at være glad i hans selskab.

Bortset fra at der er irriterende med skoleinspektøren, der hele tiden forsvinder og kommer tilbage igen, og lader som om han er vildt engageret.

”Magisk,” råber han. ”Helt magisk. Men kan man leve af at spille musik?”

Aura genkender læreren Amanda fra skolens hjemmeside. Hun bøjer sig over mod hende.

”Hvad er der galt med ham der?” spørger hun og peger på skoleinspektøren..

”Jeg ved det ikke,” siger Asmanda. ”Han opfører sig virkelig underligt.”

Skoleinspektøren
Hans - Jørgen

Efter workshopen skriver Aura til Bo.

Jeg tror vi skal prøve at skræmme inspektøren.

Hun kan se på de tre dansende prikker, at Bo svarer.

Hvordan? spørger han.

Vi får ham til at tro at vi ved noget, svarer Aura. *Vi bluffer.*

Da hun har sendt beskeden, går hun tilbage til Amanda.

”Har du lyst til at drikke en kop kaffe?” spørger hun.

Til Auras overraskelse svarer Amanda ja. Musik er måske virkelig magisk.

Kapitel 4

En hemmelig plan

Imens har Bo travlt.

Han finder Carsten foran garnbutikken. Carsten hækler stadig. Ved siden af ham sidder Mikkel Jensen og er i gang med at lave endnu en mærkelig hue.

”Jeg har givet Mikkel noget garn,” siger Carsten. ”Så han kan lave vildt mange huer.”

”Sejt,” siger Bo. ”Men Carsten, kan du hjælpe mig med at aflevere et brev?”

Han holder en konvolut frem mod Carsten. Hemmelighed, står der på den.

”Ingen andre end Amanda på Rosenby Skole må få den,” siger Bo. ”Det er vigtigt.”

Carsten rejser sig og tager konvolutten.

”Okay.” Han nikker langsomt. ”Du kan regne med mig, Bo.”

”Godt, siger Bo. ”Og Mikkel ... kan du strikke andet end huer?” Mikkel ser op fra sit hueprojekt og smiler.

”Bare sig til, chef.”

”Du skal lave net,” siger Bo. ”Ligesom fiskenet. Så stærke som muligt.”

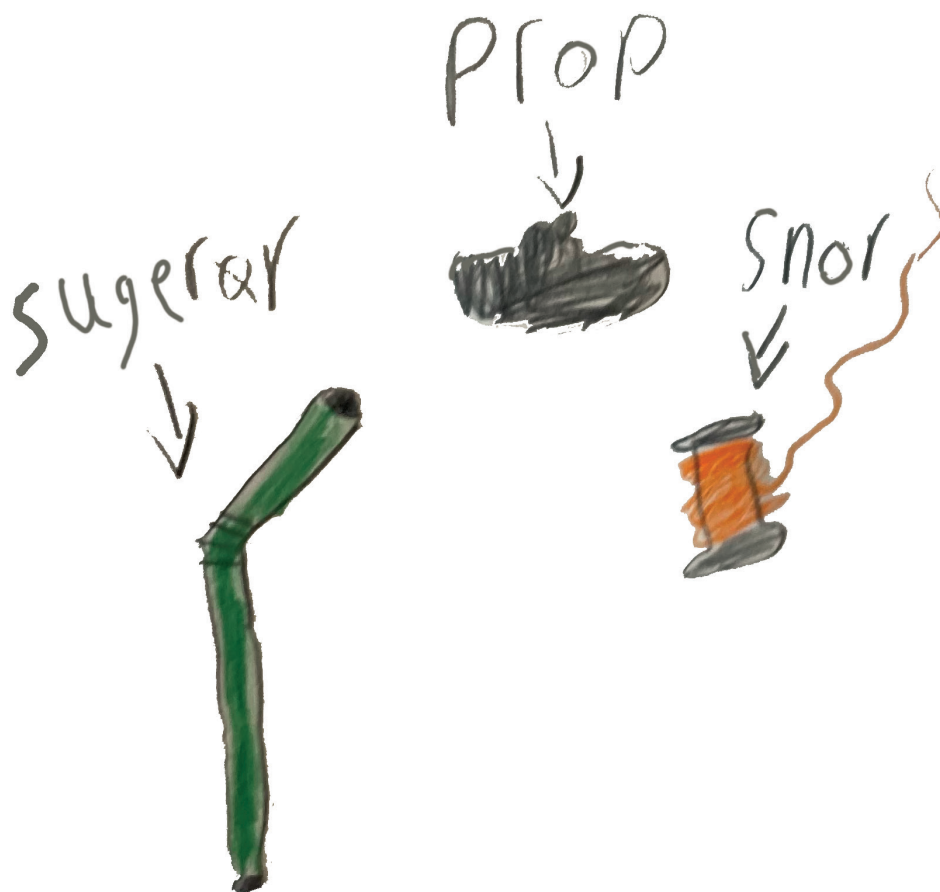
Det næste Bo skal, er at finde ud af, hvad Thomas Møller og skoleinspektøren har gang i.

M, tænker han for 117. gang den eftermiddag. Betyder det Maria eller Marcus?

Han er nødt til at finde én, han kan spørge.

Så gør Bo noget vildt. Noget han ikke har gjort i flere måneder:

Må jeg låne dit badeværelse? skriver han til Aura.

Aura er ved at fortælle Amanda om sine agentdrømme over en kop kaffe. Hun ser overrasket på beskeden.

Øh, ja, svarer hun. *Nøglen ligger under måtten.*

Han låner også en ren T-shirt af Aura. Bagefter skynder han sig op til sygehuset.

På Rosenby skole er Amanda gået ind på skolens depot. Hun lukker døren bag sig og tager et brev op af lommen. Hemmelighed, står der udenpå det. Amanda gemmer det bag kopimaskinen.

Sådan. Det var det, Aura sagde, at hun skulle gøre. Nu kan hun gå tilbage og fortsætte sin undervisning.

Men hun når ikke så langt. For i det samme går døren op. Skoleinspektøren standser og ser på hende. Så flakser hans blik hen mod kopimaskinen.

”Hvad laver du her?” spørger han.

”Jeg skulle ... kopiere,” siger Amanda og træder baglæns.

Skoleinspektøren ser på Amanda. Hans øjne er mørke og truende.

”Har du tilfældigvis set et brev herinde, Amanda?”

”Nej.” Amanda skubber sig sidelæns hen mod døren, forbi skoleinspektøren og ud.

Ude på gangen hører hun lyden af konvolutten, der bliver flået op. Og skoleinspektørens stemme.

”Vi ved, hvem der har kidnappet Marcus,” hører hun ham læse. Så kommer der en arrig knurren. Som fra et dyr.

Amanda vender sig og løber

Arbejde skolelærer	Pige	Alder 25	Navn Amanda	Hobby Fodbold
Hår orange kort	øjens farve grøn	fregner ja	briller ja	Singel ja
Sore ører ringe	Hun kan godt lide Farve	små løber		

Hej
 det må du
 undskyld hvad
 laver du her?

Hej ser skille
 bare herre noget
 kridt

Bo kører op til 14. etage på sygehuset. Han har højdeskræk, så T-shirten er våd af sved, da han træder ud af elevatoren. Pokkers. Han ville gøre indtryk på Maria for at få hende til at tale. Men det er ikke engang sikkert, at Maria er her.

Der er sengeborde, metalinstrumenter og patientjournaler alle vegne.

Men pludselig ser han et glimt af noget, der bevæger sig. Et ærme af guld. Og et par pink sko.

”Maria!” råber Bo.

En person maser sig forbi ham og løber hen mod trapperne, og Bo løber efter hende hele vejen ned fra 14. etage.

Ude på gaden er han tæt på at støde ind i en mand. Han standser brat op.

”Hey, pas lige på, dit fjols!” siger manden. ”Du kan sgu da ikke brase ud på den måde.”

Bo ser op.

”Speed,” puster han. ”Er det dig?”

”Hvem skulle det ellers være?” Speed griner. ”Hallo, har du været i bad?”

”Du er nødt til at hjælpe mig Speed,” siger Bo. ”Hende der løb om hjørnet ... Hun stikker af. Og jeg har brug for at tale med hende, hun ...”

Sådan noget skal man kun sige én gang til Speed. Han venter ikke på at høre resten, før han også forsvinder i fuld fart.

Bo står et øjeblik og får vejret, inden han fortsætter efter Maria og Speed.

Han ser Speed fægte med en lang pind, mens Maria presser sig ind mod en mur, med armene op foran ansigtet.

”Slap lige af!” råber hun.

Bo skynder sig derhen.

”Hvad er det dér, Speed?” spørger han.

”Hemmeligt våben,” svarer Speed. ”Telskop-lineal. Made in China. Totalt smart.”

”Du kan godt klappe den sammen nu,” siger Bo. ”Tak for hjælpen Speed. Jeg skal lige snakke lidt med Maria.”

Maria tager armene væk fra ansigtet.

”Hvorfor ved du, hvem jeg er?” spørger hun.

”Jeg er god til at tænke,” svarer Bo. ”Men nu skal du fortælle mig det, jeg ikke selv kan regne ud. Jeg tror, vi er på samme side.”

Kapitel 5

Endnu et brev

Bo tager Maria med hen på baren. Denne gang drikker han ikke øl men cola light. Han har brug for at holde hovedet koldt.

”Du arbejder for PET,” siger Bo.

”Hvorfor tror du det?”

Maria er bleg bag sit sorte mundbind.

”Lige meget,” svarer Bo. ”Bare svar mig. Har jeg ikke ret?”

Maria nikker.

”Og det er der vist også andre, der gør,” siger Bo. ”Thomas Møller. Siger det navn dig noget?”

”Du blander dig i noget, der ikke vedkommer dig,” siger Maria.

”Nej,” svarer Bo. ”Jeg hjælper dig.”

Så trækker han et krøllet stykke papir op af sin lomme. Han har fundet det i skoleinspektørens skraldespand.

”Det er kladden til et brev, som skoleinspektøren har sendt det til PET,” siger Bo.

”Hvordan ved du, at han sender breve til dem?” spørger Maria.

”Det siger Carsten,” svarer Bo. ”Det er ham, der deler brevene ud.”

De bøjer sig begge ind over det krøllede papir og læser.

Har modtaget info om, at duen kender til Møller, står der. Hvad gør vi herfra? Skal hun tages ud? M. er på kunsthøjskole. Han slipper ikke ud. Men nogen ved det ... A, en lærer på skolen. Hvad gør jeg med hende? Der skal ryddes op i denne her by.

De lytter begge til Den legendariske barberskraber, uden at sige noget i et stykke tid.

”Thomas Møller er selv skyld i de forsvindinger, han er sat til at efterforske,” siger Maria endelig. ”Det ved PET godt.”

”Ja,” svarer Bo. ”Men er de to agenter overhovedet fra PET?”

Derfra går det stærkt. Maria og Bo bliver hurtigt enige om hvad de skal gøre. De har mange folk at sætte ind i opklaringen.

Mens bandet holder pause, går Bo som det første op og snakker med Mark.

”Kender du Henrik-Erik?” spørger Bo.

”Billedkunstneren?” spørger Mark. ”Ja, selvfølgelig. Han går ude på kunstsolen. Jeg gik i folkeren med ham.”

”Ligesom Aura,” siger Bo. ”Hun har givet ham besked om at holde øje med kunslæreren Mette. Tage ud og hjælp ham. Vi tror, at den forsvundne Marcus er fanget derude.”

Mark ser på Bo uden at spørge om mere.

”Tjek,” siger han og vender sig mod bandet. ”I spiller videre. Jeg skal lige ordne noget.”

Bo går tilbage til Maria.

”Vi har brug for en, der kan afsløre de falske PET-agenter,” siger han. ”En der har forstand på regler og lovgivning.”

”Hvad med den tidligere præsident for Rusland?” siger Maria. ”Ellen. Hun må have styr på sådan noget.”

”Jeg snakker med hende,” siger Bo. ”Så mangler vi bare en, der tør tage kampen op mod de to agenter.”

”Hvad med mig?” spørger en mørk stemme bag dem.

Bo og Maria vender sig om.

”Bob?” siger Bo. ”Er du ikke forsvundet?”

”Flygtet,” svarer Bob. ”Men nu er jeg tilbage. Og jeg har et regnskab at gøre op med de to såkaldte agenter. De har smadret både min hoveddør og mit rygte.”

Bo rejser sig.

”Vi mangler beviser på at Thomas Møller er skyldig,” siger han.

”Jeg undersøger hans kontor,” svarer Maria. ”Men jeg kunne godt bruge forstærkning.”

”Jeg sender Aura hen til dig,” siger Bo og skynder sig afsted.

Bo foretager to telefonopkald, mens han går fra baren.

Først til Aura.

”Thomas Møllers kontor. Nu,” siger han. ”Maria leder efter beviser.”

”Jeg er sammen med Amanda,” svarer Aura. ”Hun er helt ude af den.”

”Tag hende med,” siger Bo. ”Og gå forbi garnbutikken. Mikkel Jensen sidder udenfor og laver net. Thomas Møller er en farlig modstander. Det er bedst at være forberedt.”

Det er en dame. Hun er 40 år, hun er 177 høj. Da hun var lille ville hun være president, hun laver tit kaffe efter at komme hjem, hun elsker kaffe latte. hun hedder -Ellen

Den næste, Bo ringer til, er Ellen.

”Vi har brug for dig,” siger han.

”Jamen jeg har trukket mig tilbage,” svarer hun. ”Jeg var ved at gå ned med stress.”

”Men du savner at bestemme,” siger Bo. ”Det har altid været din drøm. Siden du var helt lille.”

Ellen sukker.

”Du har ret,” siger hun. ”Okay. Jeg får brug for et kontor. Med kaffemaskine.”

”Du kan få Thomas Møllers kontor, så snart vi har afsløret ham,” siger Bo.

”Deal,” siger Ellen. ”Vi ses derhenne.”

Kapitel 6

Den, der ler sidst, ler bedst

Ude på kunstscolen har tingene taget en drejning, Bo ikke havde regnet med.

Mette er den første, Mark møder, da han når derud.

”Går du på skolen?” spørger hun og spærrer døren for ham.

”Nej,” svarer Mark. ”Jeg skal mødes med Henrik-Erik, min gamle ven.”

”Ham skal du ikke regne med at se igen,” siger Mette og går hen mod Mark. Hun har en klud i hånden, der stinker af noget kemisk. Mark kan mærke, at han bliver svimmel.

Mette griner højt og hysterisk.

Men før hun når at gøre mere, synker hun sammen.

Bag hende står en person med et baseballbat i hånden.

”Made in China,” siger Speed og vifter med battet. ”Totalt smart.”

”Du ... har slået hende i hjel,” siger Mark.

”Nej, nej,” svarer Speed. ”Hun sover bare et stykke tid. Lad os finde din ven.”

Mark går efter Speed ned gennem skolens gange. Henrik-Erik er ingen steder.

Til sidst finder de en låst dør.

”Shh!” siger Mark. ”Der kommer lyde derinde fra.”

Speed har ikke tid til at lytte efter lyde. Han kaster sin krop mod døren, så den springer op.

Den samme ækle kemiske lugt, som den fra Mettes klud, bølger ud gennem døren.

”Kloroform,” oplyser Speed. ”Bedøvelsesmiddel. Totalt smart.”

På gulvet ligger fem personer.

Mark genkender Henrik-Erik. Og Marcus. De sidste tre må være de andre kidnappede personer, man har hørt om i nyhederne.

Henrik-Erik mumler noget og bevæger sig.

”Undskyld,” siger han. ”Hun fik mistanke til mig. Jeg nåede ikke væk.”

”Lad os komme afsted,” siger Speed.

Speed bærer tre af de kidnappede personer mens Mark og Henrik-Erik bærer Marcus.

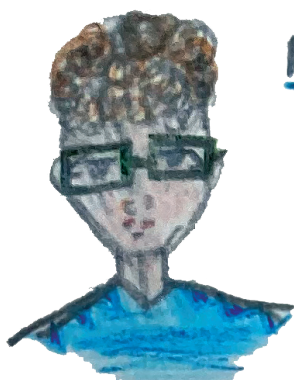
Speed drøner ned mod skolens udgang, hvor Mette burde ligge. Men hun er væk.

”Pis,” siger Speed.

”Henrik-Erik, hvor god er du blevet til at tegne?” spørger Mark.

”Ret god,” svarer Henrik-Erik.

”Så tegn et portræt af Mette,” siger Mark. ”Vi efterlyser hende gennem politiet. Så må vi se, hvem der griner højest til sidst.”

Markus

Kapitel 7

The end

Maria har fart på hen mod Thomas Møllers kontor.

Aura og Amanda møder hende, da de har hentet Mikkel Jensens net.

”Jeg ved ikke, om jeg tør det her,” siger Amanda.

”Selvfølgelig gør du det,” svarer Aura. ”Maria, hvad vil du have os til at gøre?”

”Du holder vagt udenfor døren til kontoret,” siger Maria.

”Amanda, du hjælper mig med at lede efter beviser.”

”Hvad hvis ham Thomas kommer?” spørger Amanda.

”Så har vi nettene,” svarer Aura. ”Kom så. I aktion.”

Maria dirker døren til kontoret op med en papirclips.

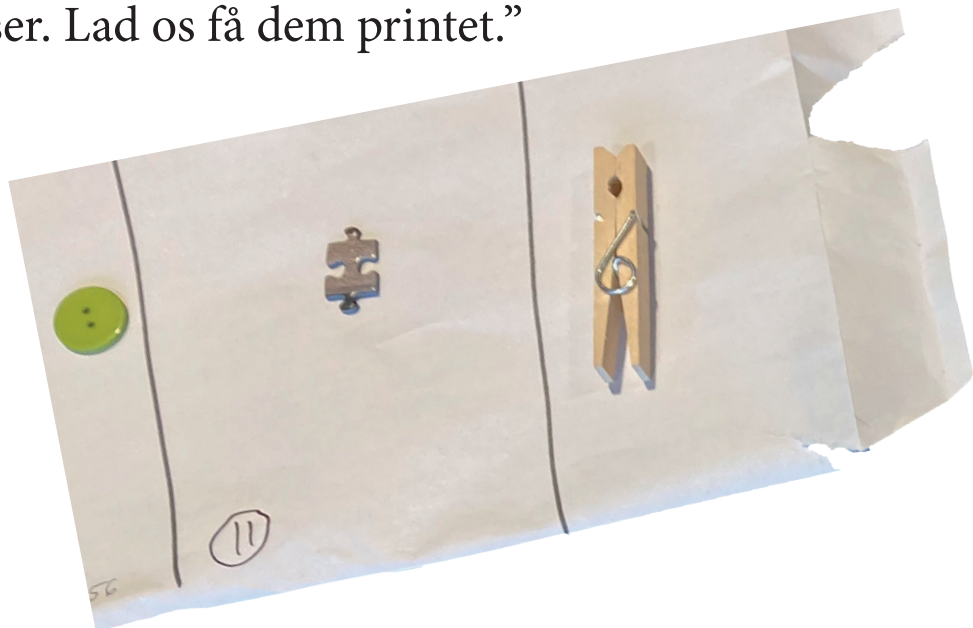
”Hvad skal vi lede efter?” spørger Amanda.

”Bare et eller andet,” svarer Maria og ser på computeren. ”Kan du gætte koden til den der?”

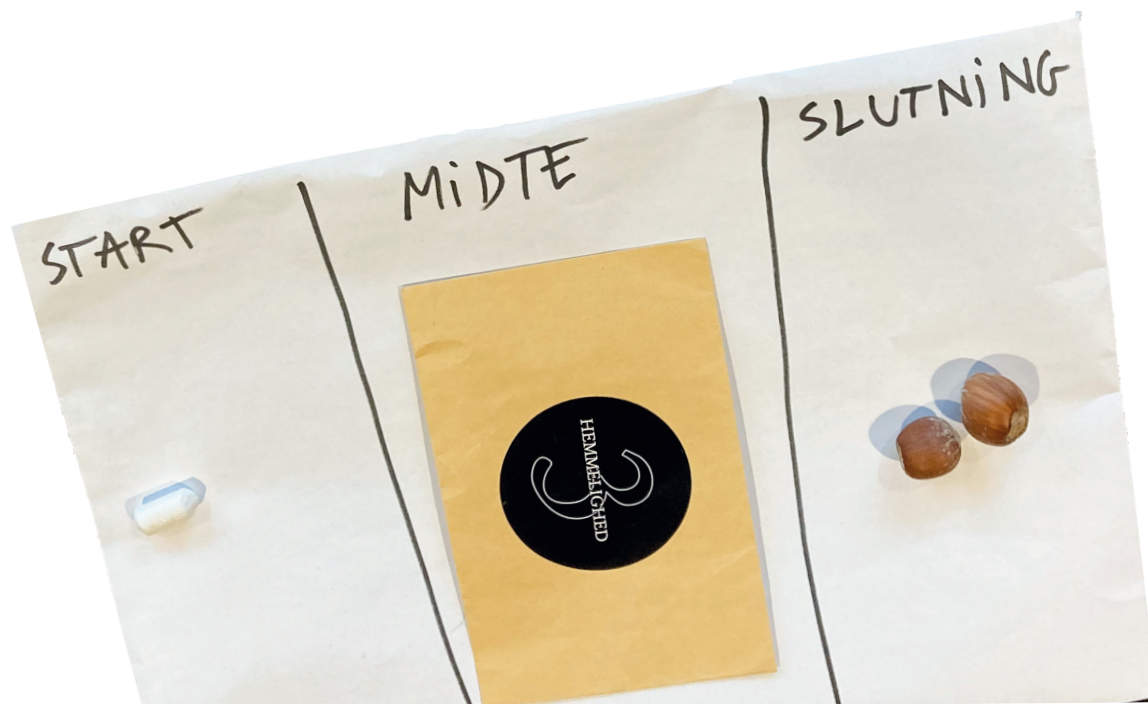
”Folk laver de mest lamme koder,” siger Amanda. ”Man kan ikke blive ved med at finde på noget nyt. Hvad med ... Møller123?”

Maria taster. Skærmen lyser op.

”Cool, vi har adgang til alle hans mails,” siger Maria. ”Her er rigeligt med beviser. Lad os få dem printet.”

Aura står udenfor døren til kontoret. For enden af gangen hører hun en stemme.

”Duen er på sporet,” skratter det i en mikrofon.

”Hold nu kæft med det der latterlige kodesprog,” siger en anden.

”Vi skal bare have fat i hende,” lyder en tredje stemme. ”I en fart.”

Aura stivner. Så åbner hun døren til kontoret, og glider ubemærket indenfor.

”Thomas Møller er på vej,” siger hun. ”Sammen med de to agenter.”

”Hvad gør vi?” Amanda er ligbleg.

”Her,” siger Aura og kaster et net hen til hende. ”Vi stiller os på hver side af døren. Og tager dem, så snart de kommer ind.”

”På tre,” hvisker Maria.

Døren går op.

”En, to, TRE,” råber Aura.

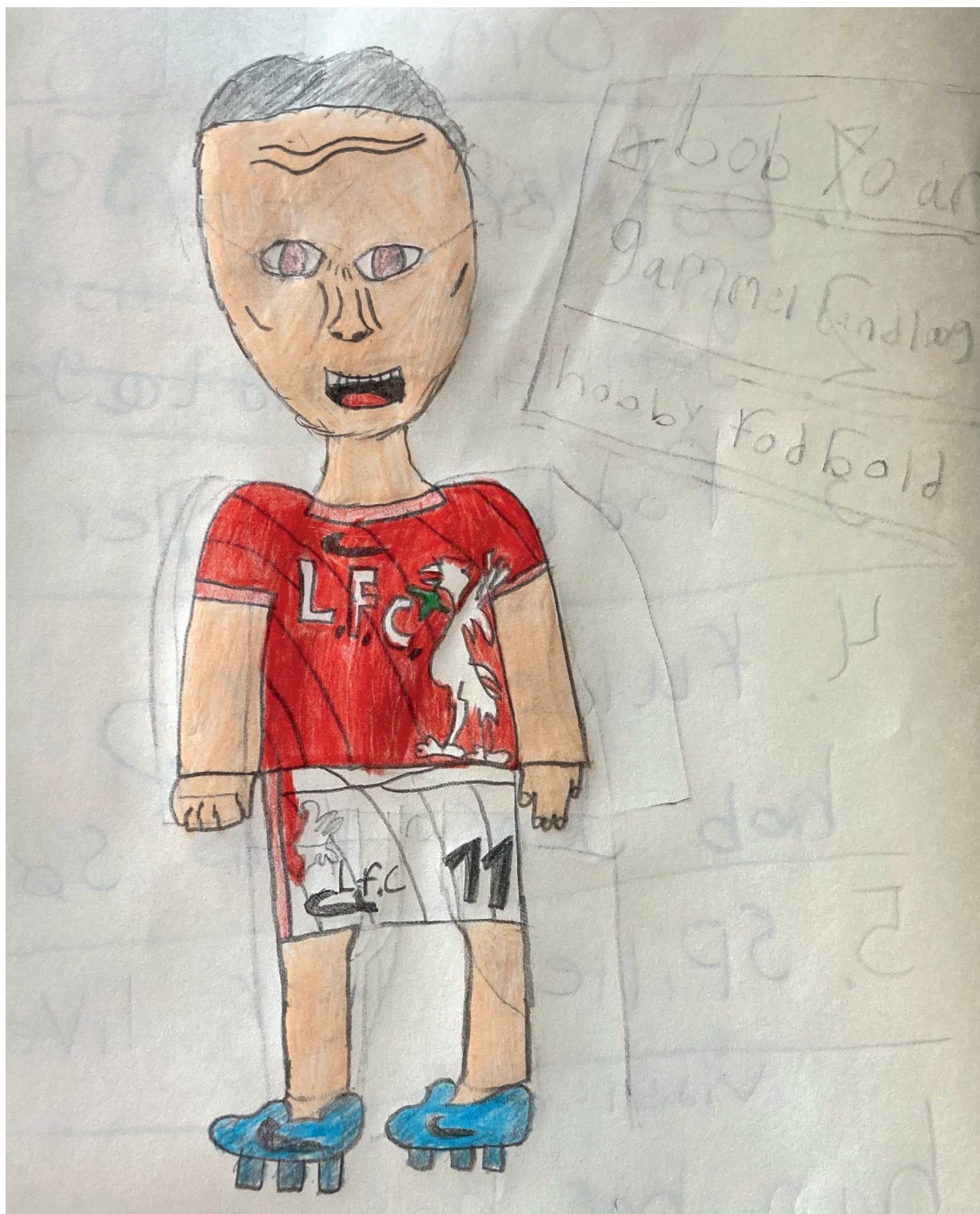

De to agenter og Thomas Møller ser op i luften, hvor en sky af farvede net daler ned over dem. Et øjeblik efter er de snøret så stramt ind, at de ikke kan røre sig.

”Vi gjorde det!” griner Amanda.

”Selvfølgelig gjorde vi det,” svarer Aura og highfiver Maria.

Døren går op igen. Nu er det Ellen, der træder ind ad den. Hun standser og lader blikket løbe rundt i lokalet.

”Ingen kaffemaskine,” siger hun. ”Det må vi få ordnet.”

Bag hende dukker både Bo og Bob op.

”I slipper ikke godt fra det her,” siger Thomas Møller inde fra sit net. ”Vi har andre folk på opgaven.”

”Hvis det er skoleinspektøren, du mener,” siger Ellen, ”så har politiet styr på ham. Og på Mette.”

Maria henter de udprintede mails og rækker dem til Ellen.

”Godt arbejde,” siger Ellen. ”Vi har vist beviser nok til at få jer tre spærret inde. Og vi har også et vidne.”

Hun smiler til Bob.

”Jeg ved godt, at jeg talte om at brænde mit arbejde ned,” siger han. ”Jeg var vildt træt af det. Men jeg kunne da aldrig finde på at gøre det.”

”Vi kan ikke have folk, der går og siger at de er trætte af deres arbejde,” siger Thomas Møller nede fra sit net. ”Eller holder fjumreår og bare hækler og strikker og spiller musik.”

”Det tror jeg nok, vi selv finder ud af fremover,” svarer Ellen. ”Hvis der er én ting, jeg har lært af at være Ruslands præsident, er det, at man skal høre efter, hvad folk siger. Da jeg glemte det fik jeg næsten startet 3. verdenskrig.”

Ellen åbner sin taske og tager flere papirer op af den.

”Jeg skal lige have godkendt nogle ting,” siger hun. ”Mikkel Jensen vil gerne lave en huefabrik med sit eget design.”

Ellen sætter sin underskrift på et stykke papir.

”Og så er der Aura. Optaget på skolen for hemmelige agenter.” Hun laver endnu en krusedulle. ”Og vi skal have et nyt stadion, hvor Henrik-Erik kan udstille sin kunst, og Mark kan spille koncerter. Og hvor Bob kan udleve sin drøm om at blive professionel fodboldspiller.”

”Det sidste vil jeg også vildt gerne,” siger Amanda og bliver rød i hovedet.

”Fint,” svarer Ellen. ”Så er vi enige. Tillykke med det hele. Nu vil jeg gå ud og købe en kaffemaskine. Jeg er ret sikker på, at I godt kan klare jer selv så længe.”

12-04-2022

Rosenby Politi

I henhold til §984-59186 og cirkulære 0-845 af 20. maj 1901, som giver politiet mulighed for at bede offentligheden om hjælp, er vi blevet bedt om at undersøge en række tyverier.

Under efterforskningen stod det dog meget hurtigt klart, at der er langt større ting på spil end de ubetydelige genstande, som er forsvundet.

I denne rapport kan man læse den samlede teori om forsvindingerne i Rosenby.

Efterforskningen er foretaget af 5.a på Bavnehøj Skole sammen med efterforskningsleder og forfatter Dorte Schou.

Rapporten er en del af projekt "Små stemmer – store fortællinger", som er støttet af Slots- og Kulturstyrelsen.

